Eneas Quia noluistis obedientiā polliceri
Sꝫ dicam tñ ego. ita vos peritos arbitror ut con
suetudinē vniuersalis ecclie non minoris effica
cie censeatis q̄ꝫ scriptam legē quia vis legis
ex consensu resultat. Consensus aūt minor non
inest cōsuetudini q̄ꝫ legi conscripte. Nam ꝯsue
tudinē longus ⁊ approbatus vsus inducit q̄ nul
lius īpedimēta clamore diuino magis q̄ꝫ huāno
videtur recepta consilio leges autem quāuis
dei nutu decerni credantur. Sepe tamē vel popu
li vel senat⁹ magna pte dissenciēte tr̄dūtur. Ob
quā rē nō min⁹ plectēd⁹ est vetuste ꝯsuetudis
q̄ꝫ scripte legis puaricator. Cū igit iā pluribꝫ se
cul obsuarit eccia ne plebes de calice biberēt de
cebat et vos bohēos hui⁹ obsuācie tāq̄ꝫ pr̄ne
legis emulatoēs existē q̄ sic āndem ē neqꝫ no
ui neqꝫ veteris testamēti codicibꝫ adūsat. Sꝫ ra
coñ mag̃ et honestate sbmixa ē. verꝝ q scripti de
creti sāctiōeꝫ equitis nō frustrabor expectacōeꝫ
vrām Euoluite Cōstācieñ ꝯciliū atqꝫ ei⁹ acta p
q̄rite Cōsuetudieꝫ quā modo exposui et approba
tā ⁊ p lege rcā ⁊ scripto firmā ēpietis. In basi
lea q̄ꝫ dū gnal sinod⁹ illic erat p⁹q̄ꝫ exacte vi
sa sūt et diligūt excussa sacrarꝫ testiōnia lrārꝫ
magnorꝫ conciliorꝫ decretis ac scōrꝫ prm ⁊ illu
striū doctorū tradicōnib⁹ enudiate pēsatis de
cretū pmlgatū ē. qd apte declaāt fideles laicos